

Zondaggroep II, 25 februari 1962.

Goeden morgen, Vrienden.

We zullen dan op deze zondag wat aandacht besteden aan

DE WIJSHEID, DIE OP DEZE TIJD TOEPASSELIJK IS

Want van tijd tot tijd verschilt al datgene, wat de mens moet leren. Het is misschien wat moeilijk en niet altijd even aangenaam, naar we moeten daarmee rekening houden.

Wanneer n.l. een Heerser optreedt die de wereld bestuurt, dan brengt hij zijn eigen kwaliteiten en eigenschappen met zich en ook tot op zekere hoogte zijn eigen wetten.

In een tijd, dat de Heersers wisselen, is er een betrekkelijke wetteloosheid. Wij krijgen dan te maken met twee reeksen van wetten, die elkander opheffen, elkander soms tot in het oneindige versterken en wij kunnen ons geen goede visie meer verschaffen van hetgeen nu juist en niet juist is. Er zijn te veel mogelijkheden. Het verleden met zijn wat materialistisch streven is voorbij. De periode van verwarring, die nu heerst, vergt echter van de mens reeds een voorbereiding op de komende tijd. Het is daarom, dat ik de nadruk wil leggen op gedachtegangen en begrippen, die wel specifiek in overeenstemming zijn met de eigenschappen van Aquarius, de kracht die dit deel van het AI gaat beheersen.

Allereerst is er een vraag; Wat is het leven?

U zou zeggen: Het leven is oneindig, het is kosmisch, het is altijd gelijk, Maar licht kan licht blijven en toch vele verschillende kleuren hebben. Zo is het leven van deze en van de komende tijd vooral getint met violet, met blauw en staat het in het teken van de mystiek maar ook van de wetenschap.

Weten is in deze tijd niet neer het stoffelijk bewijs naar het innerlijk erkennen, dat stoffelijk kenbaar kan worden gemaakt. De wetten van vroeger, de gedachtegang van het steeds herhaalbare, zal langzaam moeten wegvallen. Wij staan niet neer tegenover een reeks materiele ontwikkelingen, maar wij zullen in toenemende mate te maken krijgen met een directe uiting van geestelijke kracht in de stof; en de werking van geest in stof is nu eenmaal afhankelijk van de verhouding, die tussen deze beide bestaat. Dezelfde geestelijke kracht kan zich tienmaal in de stof manifesteren en tienmaal een ander resultaat geven van uit stoffelijke maatstaven gezien, het gevolg is kosmisch gezien echter in alle gevallen hetzelfde. Daarom geldt:

Al wat ik in mij erken, al wat in mij tot een werkelijk weten en willen is geworden, zal ik manifesteren in de wereld buiten mij. Nimmer zal ik dit binden aan de stof, doch zeggen: Het is voldoende dit geuit te hebben.

Gebondenheid is de keten, waarmede de mens zichzelf de bereiking onmogelijk maakt. Gebondenheid komt echter nimmer voort uit de wereld buiten u, doch uit de wereld in u.

Wie banden erkent, bindt zich. Wie echter slechts zijn eigen verplichtingen tegenover anderen erkent, is vrij. Want elke band wordt geboren uit bezit, bezitsgedachte en rechtsgedachte. Doch elke vrijheid wordt geboren uit het persoonlijk vervullen van eigen plicht en levenstaak tegenover al het zijnde.

Hierin komt wel typisch de Aquariusgedachte naar voren. Gij hebt niet het recht meer om te spreken over uw bezit. En ge moogt van het leven niet meer uw recht eisen. Die tijd is voorbij. Er zijn geen vaste verhoudingen en maatstaven meer, aan de hand waarvan ge kunt zeggen wat voor u gepast is en voor een ander niet. De enige maatstaf is slechts het innerlijk "ik". Want in uzelf zult u kunnen weten en erkennen wat de wereld is voor u; en ge zult al, wat in die wereld belangrijk is, zelf uit uw wezen kunnen verwerklijken en dienen,

Er is een tijd geweest, dat men over de vergelijking sprak als een van de meest belangrijke punten om tot kennis te komen. Waar ook in Aquarius een mystiek element overheerst, komt daarvoor in de plaats de vereenzelviging.

Slechts dat, waarmee ik werkelijk één ben en dat ik volledig in mijn wezen beleef, kan door mij gekend worden. Want niets zal ik kennen buiten mijzelf en slechts in mijzelf zal ik waarlijk ervaren.

De dagen van heden vragen niet meer om een regelmaat, en een erkennen en een omschrijven aan de hand van uiterlijke maatstaven. Want er is een nieuwe maatstaf bijgekomen. Een maatstaf, misschien ook als een dimensie uit te drukken, die uit het menselijk erkennen en de menselijk zintuiglijke waarneming niet vaststelbaar is?

Er is ook een nieuwe mogelijkheid gekomen. Waar ge eens hebt gezegd: "Dit is mijn wereld, en ik ben gebonden aan de tijd," zo zult ge thans zeggen: "Ziet, de tijd is mijn wereld; en ik ben niet gebonden, doch ik ken alle vormen."

Tijd was eens de maatstaf, waarmee men de vooruitgang kon meten. Meer en meer, wordt tijd echter het element van de beleving. Het is de voortdurende gang van leven, van zijn, het voortdurend ondergaan van inwerkingen in jezelf en ook van buitenaf, waaruit het nieuwe beeld wordt opgebouwd.

De bloem is niet slechts als bloem belangrijk. Zij wordt eerst belangrijk, wanneer wij haar kennen, uitgaande van het zaad tot het ogenblik dat zij haar zaad voortbrengt; want dan is zij de bloem en zonder dit is het slechts een verschijnsel in tijd.

Zo is het niet belangrijk hoe de mens zich nu toont. Maar het is belangrijk de mens te kennen, zoals hij leeft, te begrijpen wat in hem bestaat, welke processen zich in hen afspelen, Het is een moeilijke taak de waarheid te kennen buiten de normale maatstaf van een moment. En het kan nog heel lang duren, voordat elke mens in staat is dit alles te verrichten.

Toch moeten wij reeds nu beseffen, hoe belangrijk het is.

Niets is belangrijker dan het kennen van de essentie der dingen. Wie het essentiële kent, zal al het andere rond zich worden geschonken. Of zo: ge het anders wilt uitdrukken: "Indien ge de Vader kent, wordt al het andere u gegeven," Dit blijft waar.

Zoek in deze dagen ook niet te veel naar een verklaring van feiten. Wie alles wil ontleden en verklaren, loopt n.l. vast. Het is dwaas om oneindige processen te peilen met een beperkt menselijk denken; of gebeurtenissen, die aeonen van jaren vergen, te berekenen, af te meten en te vergelijken met de menselijke geschiedenis, die volgens het bewustzijn der mensheid pas enkele tientallen eeuwen telt.

Wie zal het leven van een ster meten in een mensenleven? Wie zal zeggen: "Ziet, dit is oneindig," als hij zelf gebonden is aan een eindigheid van begrip? Zo is het in deze dagen.

Er komen vele raadselen; en naarmate Aquarius zijn heerschappij sterker doet gelden, zullen vele de waarden, die in Aquarius leven, steeds meer de nadruk leggen op het eigen "ik".

In de afgelopen tijd was het belangrijk; dat men uiterlijk beleefde. De maatstaf van de wereld moest worden gevonden aan de hand van het gedrag, aan de hand van wat je wilde zijn en niet van wat je innerlijk werkelijk kon zijn. Alles was eens naar buiten geprojecteerd. Nu moet het van binnenuit komen.

Misschien maak ik u dit het best duidelijk door u nog iets te vertellen over de omkering van waarden, die voortvloeit uit deze wisseling.

Ge zoudt kunnen zeggen, dat het heelal ademt; niet slechts in die langzame hartenklop, waarbij uit de nacht het moment van het oeratoom geboren wordt en het vliedend Al tot zijn uiterste spreiding gaat om dan terug te vallen en hernieuwd te worden tot duister, maar eerder de kortere adem. De adem, waarbij de uiting belangrijk wordt en dan plotseling de bewustwording. Uit bewustwording n.l. vloeit elke mogelijkheid tot ware uiting voort. Een uiting zonder bewustzijn kan alleen worden geleid door een hoger bewustzijn.

De mensheid is in deze dagen ver genoeg gekomen om zichzelf te uiten. Maar wil zij haar persoonlijke belevingen en uitingen dus a.h.w. aanpassen aan haar mogelijkheden, dan zal ze eerst in zich van zichzelf bewust moeten worden. Wanneer die bewustwording heeft

plaatsgevonden en de mensheid dus klaar is voor het ontvangen van een nieuwe tijding, een nieuwe boodschap a.h.w., dan gaat ze dit naar buiten uitdragen.

Zo vinden wij in de vorige periode de behoefte van de mens om alles, wat hij in zich wist, steeds sterker om te zetten in materie. Degenen, die eens wisten hoe de Steen der Wijzen in jezelf wordt geboren, zochten naar de Steen der Wijzen buiten zich. En zij, die eens het innerlijk goud van de zuivere gedachte puurden, gingen over tot de chemische proeven, waarmee ze hoopten het stoffelijk goud te kunnen maken. Dit is misschien wel het beste voorbeeld, dat we hiervoor vinden.

Maar nu komt de tijd, dat al wat uiterlijk bereikt is, moet worden omgezet in innerlijke waarden. Ge hebt grote machines geschapen en ge hebt mogelijkheden geschapen, die dicht bij het scheppingsproces zelf komen. Nu is het de tijd om deze techniek om te zetten in innerlijk weten, in het gevoelen. Alleen op die manier n.l. kan de nieuwe geestelijke cyclus plaatsvinden. Want men moet in zich immers eerst al hetgeen buiten dat "ik" bestaat tot rijping brengen, wil men bij een volgende uiting weer een hoger niveau bereiken, wil men niet vastlopen in een en hetzelfde: de eeuwige treurige herhaling van eigen onvolkomenheden.

Nu is Aquarius wat wij noemen; een geestelijk positief teken. Hij gaat van af het nulpunt (de periode van de hoogste technische bereiking en het begin van de nieuwe denkwijze) dus trachten al, wat het verleden heeft gemaakt in materiele zin, binnen de beheersing van de mens te brengen. De mens gaat het innerlijk begrijpen; hij wordt daardoor meester en kan het volgens zijn bewustzijn groeperen. Uit deze groepering kan later de nieuwe ontdekking voortkomen, wanneer weer een nieuwe Heerser, met meer materiele inslag, de wereld gaat regeren in dit deel van het Al, en dan zal de mensheid de veredelde schepping dus weer voortbrengen.

Ik weet niet, of u dit duidelijk is. Maar als u nagaat, hoe in uw eigen dagen de mens vaak wordt beheerst door zijn schepping, dan moet het u toch wel eens angstig te moede worden.

Een mens stapt in een auto. O, die auto is een dienaar van de mens. Meent u dat werkelijk? Zie op de weg.....ze kunnen het razen niet meer laten. Het vermogen van de motor sleurt de mens mee in een tempo, dat ver boven zijn eigen reactiemogelijkheden uitgaat. En ja, als het dan verkeerd gaat, blijft er een stukje verscheurd blik over aan de kant van de weg en is er een mens minder op de wereld.

De mens heeft grote wapens gemaakt, maar hij is niet in staat deze doelmatig te beschouwen. Wanneer hij ze maakt, wordt hij door deze wapens zelf gedwongen om ze te gebruiken, eerst als machtsfactor, maar later als vernietiging of dood.

De mens heeft grote fabrieken gemaakt, maar ze moeten rendement hebben. Het moet rendabel zijn en daarom moet er geproduceerd worden. En de mens wordt gedwongen of hij wil of niet om een bepaald product niet alleen te maken maar ook te gebruiken. Als dat zo zou doorgaan, zou er op den duur voor de mens de verplichting moeten komen om bepaalde dingen te gebruiken en te verbruiken. Is dat niet dwaas? Zover zijt ge gekomen in uw maatschappij.

De oude tijd heeft de materie ontwikkeld tot zij in feite de meerdere van de mens is geworden en niet door zijn behoeften en begeerten wordt gevormd, maar vorm geeft aan zijn behoeften en begeerten. Daarom is het in deze periode van Aquarius goed te beseffen, dat deze dingen moeten veranderen.

Wetten zijn er voor de mens. De mens is er niet voor de wetten. Een staat is er voor de mens, niet de mens voor de staat. De wereld is er voor de mens om er vreugde uit te puren; de mens is er niet om zin te geven aan het bestaan van de wereld, want in de mens ligt het eeuwige, het onvergankelijke. Hij moet in het bewustzijn van de grote mystieke kracht die in hem leeft, in de vereenzelviging ook met steeds hogere principes en mogelijkheden, voor zich het meesterschap verwerven. Het meesterschap kun je alleen verwerven, indien je begint met te verwerpen.

Dat klinkt misschien dwaas, maar het is waar. Want Aquarius vraagt niet, dat ge de materie achter u laat. Hij vraagt alleen, dat gij de materie beheerst en u niet door de materie laat beheersen. Maar als ge geheel door de materie wordt beheerst en ge kunt er niet aan ontkomen, dan zal er een ogenblik komen, waarin deze materiële overheersing aan zichzelf te

gronde moet gaan. Vandaar de grote conflicten van uw tijd, vandaar de grootse mogelijkheden tot ingrijpen en omwenteling, die in deze dagen steeds weer naar voren komen. Denk niet, dat dat een kwestie is van korte tijd.

Aquarius is aan de ene kant rustig. Hij heeft iets van de bezadigde gedragenheid van een rivier, die na in de bergen te zijn ontsprongen nu statig en langzaam naar zee vloeit. Aquarius begin kan stormachtig zijn, maar hij is voor alles rustig en door niets tegen te houden.

Een mens, die dit alles weet en in zich laat doordringen, gaat zich realiseren dat een van de grootste wijsheden van deze dagen wel moet zijn:

Niets is belangrijk, behalve wat in mij leeft en de uiting, die ik daaraan uit mijzelf kan geven. Ik ben belangrijk (niet in de egoïstische zin van: ik ben alleen belangrijk en de wereld is er voor mij), maar; ik ben alleen belangrijk, omdat ik alleen uit mijzelf en door mijzelf tot werkelijkheid kan maken, wat ik begeer, wat noodzakelijk is en wat voor de wereld noodzakelijk is.

“Geef uzelf,” is een van de slagzinnen, een van de spreuken, die dan ook in deze periode meer en meer gehoord zal worden.

De mens van heden zal dat waarschijnlijk in zeer materialistische zin proberen uit te leggen en hij zal zich daarom er tegen gaan verzetten. Maar wat is logischer dan jezelf te geven in de algemene zin? Je gedachten en je streven, je werkkraft en je vreugde, kortom je hele wezen a.h.w. te geven aan de wereld. Die wereld te dienen, vrijwillig. Want als ik wat van de wereld eis, ben ik slaaf. Wie zoekt naar steeds meer bezit en steeds meer recht, hij is de slaaf van datgene, wat hij zich verwerft. Hij, die alle dingen ontkent, hem worden vele gaven zonder verplichting gegeven. En door zich niet te hechten is hij vrij om te gaan en vrij om te blijven; en in deze vrijheid erkent hij het Goddelijke in alle dingen. De gebondene echter erkent slechts zijn eigen gebreken.

Dit is waar. Het klinkt natuurlijk niet erg prettig. “Ach, het is zo leuk als je een paar ton achter de hand hebt,” zeggen ze. Maar die paar ton beginnen meer en meer een last te worden. Er is een tijd geweest dat rijkdom een voorrecht was. Meer en meer ziet u zelfs in deze dagen al hoe men, juist als men bezit heeft, allerhande zorgen heeft. Men moet het a.h.w. verdedigen; men moet zorgen dat het niet slinkt. Men wordt de dienaar van zijn bezit en het bezit is geen dienaar van u. Als u nu eens goed overdenkt, hoe u in deze dagen al slaaf kunt zijn! U heeft huizenbezit; u bent gebonden; u bent niet de vrije bezitter, u bent de dienaar. U heeft aandelen; het is de beurs, die u bezit en u voortdurend doet denken, nietwaar?

Nu zult u ook begrijpen, waarom het belangrijk kan zijn vrij te worden. Onthechting is niet iets, dat Aquarius vraagt in de zin van verwerping der dingen. Hij vraagt alleen dat je je er niet aan vasthoudt. En als u in deze dagen steeds weer wordt geconfronteerd met stoffelijke zorgen, met problemen die moeilijk zijn op te lossen, moet u daarmee eens rekening houden. Het is niet belangrijk wat er met uw bezit gaat gebeuren. Of u wat armer of wat rijker wordt, leven zult u altijd wel kunnen. En wanneer u juist leeft, dan zal het leven altijd vreugde kunnen brengen en nieuwe bewustwording, Maar wanneer u uw bezit als maatstaf gebruikt voor uw leven, ja.

Hierover is geloof ik genoeg gezegd. Maar omdat het het kenteken is van deze veranderingen, moest ik er wel even de nadruk op leggen. In het geestelijk aspect van de mens zelf vinden we ook verandering.

“Hij, die niet zichzelf ziet als rechter maar slechts als beschouwer, ziet vele dingen. Doch wie zich opwerpt tot beoordelaar en rechter, is gebonden aan hetgeen hij oordeelt; en beperkt is zijn “vermogen.”

De beschouwer ziet alle dingen. Hij, die zich n.l. niet bindt aan het spel of meent dat hij belangrijk is. Aquarius leert ons:

Ervaar zonder oordelen en aanvaard wat u gewordt zonder oordelen. Doch gebruik datgene, wat u gegeven wordt en schenk datgene, wat gij schenken kunt. Slechts zo zullen de grenzen tussen de werelden voor u wegsmelten en zult ge erkennen hoe geest en stof, goddelijk Licht en diepste materie een geheel zijn, waarin uw wezen zich volledig openbaart. Daaraan wil ik niet eens veel toevoegen. Ik zou zeggen: het is genoeg.

Laat ik dan ten laatste de nadruk leggen op dat vreemde occulte element, dat wij ook in Aquarius vinden. Want Aquarius is tot op zekere hoogte een magisch teken.

Aquarius erkent wetten en regelmaat, heeft doorzicht in structuren en dat brengt hij tot uiting in alles, wat binnen zijn invloed leeft. Wie echter doorzicht heeft in structuren en werkingen, niet gebonden is aan zichzelf en zijn bezit, die zijn krachten weet te gebruiken, kan zo de werkingen van alle sferen kenbaar maken in elke sfeer, ook op aarde. Er wordt dan ook gezegd:

“Weet dat gij, die uzelve niet zoekt en het zijnde aanvaardt, de krachten kent en beheerst, die u zijn uit het Eeuwige, die u zijn uit de sferen en die u zijn uit uw Heer. Er is geen onderscheid tussen deze, zo uw wezen deze als eenheid ziet.

En uw kracht is het totaal van uw kracht, tenzij gijzelve anders denkt.

En uw vermogen is het vermogen van alle werelden en niet slechts van een wereld, tenzij gijzelve dit verwerpt.

Want gegeven zijn u de vermogens en de krachten; indien gijzelve ze gebruiken wilt, zijn zij uw dienaar en brengen zij u tot de volmaking.”

Begrijp goed, dat een mens zelf niets moet gelóven. Hij moet het zelf kunnen aanvaarden, werkelijk en volledig, voor hij het kan gebruiken.

Maar u gelooft in de werelden van de geest. Ge gelooft in de werelden van lichtende zending, lichtende kracht. Indien gij daarin werkelijk en volledig gelooft en deze dingen in uzelf kunt ervaren, soms zelf kunt aanschouwen, dan is het niet meer noodzakelijk een scheiding te maken tussen uw stoffelijk leven en deze krachten. Want er is één kosmos; niet een reeks afzonderlijke kosmische beslotenheden. Dan zullen álle krachten, die ge kunt erkennen, werkzaam zijn in elke wereld, of het die is van de lichtende geest of van de duistere geest of van de materie.

Macht is deel van het bewustzijn. Hoe sterker men zich bewust wordt van eigen wezen en van eigen plaats in de kosmos, des te sterker zal het vermogen zijn, waarmede men zijn eigen wezen en werken, zijn eigen taak kan bevestigen in het Al.

Er is geen grens aan uw mogelijkheden buiten de grenzen die ge zelf stelt. Dit te beseffen kan zeer belangrijk zijn. Want in de tijden, die komen, zullen er vaak zorgen en ook vaak raadselen zijn in stoffelijke zin. Maar indien ge dan een beroep kunt doen op dat geestelijke in u, zult ge de raadselen kunnen oplossen, de zorgen kunnen verdrijven en voor uzelf niet slechts de vrede maar ook de bevestiging van uw taak en wezen kunnen vinden, die toch wel de grootste bereiking van Aquarius inwerking in de materie en in de geest mag worden genoemd.

Daarbij wil ik het voor vandaag laten, vrienden. Ik hoop, dat deze beschouwing u enig inzicht heeft gegeven. En ik hoop ook, dat u zult beseffen dat alleen door zelf deze dingen te overdenken en zo mogelijk er zelf iets mee te doen enig resultaat eruit kan voortkomen. Want de laatste wijsheid van Aquarius, die ik u wil noemen, is wel deze:

Hij, die vertrouwt in het Eeuwige en weet dat Het zich in hem uit, dient te handelen in de naam van het Eeuwige, opdat de goddelijke Krachten in en rond hen bevestigd zullen worden.

Een goede zondag, allemaal.

o-o-o-o-o

Goeden morgen, vrienden.

Het is altijd moeilijk om na deze poging het esoterische eigenlijk in een meer concrete vorm te uiten, je eigen gedachten weer te geven.

Er zijn altijd drie wegen en drie banden, waaraan wij als mensen in de stof moeilijk zullen ontkomen,

Er is de band van de mens met zijn vorst, zijn land, zijn wereld. Er is de band des bloeds, die u bindt met uw ouders en met uw kinderen. En er is ten laatste de band van eigen denken, die u bindt met al, wat rond u is, met de wereld, zoals gij die kent en de patronen van verplichting, die daarin voor u bestaan.

Te zeggen, dat een mens aan deze drie banden kan ontkomen, is dwaasheid. Hij zal het pad der rechtvaardigheid moeten gaan in trouwe dienst aan het gezag, dat boven hen staat, in trouwe erkenning van de verplichting, die hij heeft tegenover allen, die bij hem behoren; en in een zekere aanvaarding van alle verplichtingen, die uit die gemeenschap voortvloeien.

Ook wanneer Aquarius regeert, blijft deze wet gelden. Zij kan in haar betekenis veranderen, omdat de wereld verandert; maar in zich blijft zij bestaan.

Deze drie banden zijn in feite de sporen van het leven zelf. Zij vormen het pad der rechtvaardigheid, dat de mens moet gaan.

Nu zult ge u afvragen, of deze dingen dan de meest belangrijke zijn in de wereld. Maar wanneer gij in u erkent de kracht van eenheid, de kracht van het kosmisch eenzijn, waarin gij uzelf niet meer ziet als een afzonderlijk wezen dat tegenover het Al staat, naar beschouwt als een klein en onbelangrijk deel, dienend het totaal, alles dragend uit 't eigen wezen, dan krijgen deze drie regels bijzonder grote zin.

Het is voor de mens dwaas te stellen, dat hij belangrijk is. Maar nog dwazer is het voor de mens niet toe te geven, dat hij voor zichzelf het meest belangrijke wezen is dat kan bestaan. Belangrijk zijn wij voor onszelf, want wij kunnen voor onszelf en in onszelf slechts de kosmos bevestigen, indien wij de eenheid met de kosmos ervaren. Zonder ons leven is voor ons God dood. Wanneer wij er niet zijn, dan is er geen bewustzijn meer. "Sterf ik, zo sterft ook Gij, want, voor mij zijt Gij niet meer."

Dit klinkt menigeen als een strijdkreet in de oren. En hij roept uit: "Maar God is eeuwig! Indien ik niet eeuwig ben, kan God voor mij niet eeuwig gijn."

Hij roept uit; "God is waar. Als God voor mij niet waar is, hoe zal ik God of Zijn waarheid erkennen?" Het is mijn persoonlijke relatie met het Oneindige en mijn uitdrukking van deze relatie binnen de wetten die bestaan voor het leven, die voor mij uitmaken op welke wijze ik het Goddelijke besef, de wijze, waarop ik leef en mijzelve ken."

En daarom zou ik aan deze beschouwing willen toevoegen, mijn geachte vriend en voorganger. Laat ons in onszelf bewust zijn van onszelf en laat ons de eenheid beseffen met al het zijnde.

Eén zijn alle dingen, levend uit een Kracht.

Eén is alle tijd, geboren uit één Gedachte van de Oneindigheid.

Eén zijn alle werelden en sterren, ze zijn één licht en een wezen. Zullen wij dan, kleine en onbetekenende zielen en mensen, een scheiding maken waar die niet bedoeld is? Laat de eenheid op je inwerken. Het vreemde samen gaan dat de banen van de sterren vastlegt en de gang van de gedachten in de mensen, dat de wolken doet gaan, de regen doet vallen, de oceanen doet bruisen. Een zijn alle dingen en Al is een uiting van eenheid.

Laat ons innerlijk deze eenheid beseffen. Laat ons weten: wij zijn deel van een kosmisch geheel en al, wat rond ons is en wat in ons leeft de drie wetten, de drie paden die noodzakelijk zijn ze zijn maar een uitdrukking van eenheid.

Gij leeft en ge hebt vreugde. Vreugde, omdat de zon schijnt misschien of omdat een lente komt. Uw vreugde is de uitdrukking van iets, dat in het Al bestaat.

Gij lijdt; gij voelt u teleurgesteld, ge voelt u tekort gedaan. Is het niet alleen omdat iets, wat buiten u ligt, onbegrepen in u wordt verwerkt? Wat zoudt ge zijn zonder al wat rond u is? Gij kunt alleen en eenzaam niet bestaan. Een berg is geen berg, als er geen dalen zijn om hem tot berg te maken. Wie zal het verschil zien tussen oever en oceaan, als er geen oever of geen oceaan is? Wie zal zeggen wat het verschil is tussen het leven van een mens en dat van een geest, als er het nietlevende niet tegenover staat? Wie zal ons zeggen wat onvolmaaktheid is, als de Volmaakte zelf Zich niet voortdurend manifesteert?

De samenhang der dingen is onverbreekelijk. Wat gij zijt, zijt ge alleen dank zij al, wat rond u is aan eeuwige en aan tijdelijke krachten. Ge kunt niet meer of minder zijn al denkt ge het misschien dat wat wordt bepaald uit het Al. Daarom zijn alle wetten, alle regels en alle wijsheden, die voor u gelden, alleen maar een uitdrukking van de wijze, waarop die eenheid voor u kenbaar is, aanvaardbaar en te verdragen.

Zeg niets "Mijn lot is voorbestemd." Want uw gedachtegang, beperkt als zij misschien moge zijn, wordt toch alleen bepaald door wat in u leeft.

En zeg nimmer; "Ik ben vrij" Want vrij zijt ge slechts, wanneer ge bewust deel zijt van de grote Eenheid, van het werkelijk zijn.

Dit is een gedachte, die naar ik meen ook zal passen in een komende tijd, zoals zij paste in een ver verleden. Er is de weg der waarheid, en de weg der waarheid is de erkenning van de eenheid met alle dingen. Eenheid met alle dingen is bewustwording van het Grote, van het Oneindige, dat een mens God noemt, maar dat slechts is: het zijn zelve.

Ik hoop, dat ik u daarmee voldoende heb gezegd over deze dingen. Want wie is in staat meer te zeggen dan in hem leeft? En wie van u is in staat meer te horen dan in hem aan begrip aanwezig is?

Geloof mij, alle dingen, die gezegd zijn, zijn waar. Maar zij kunnen slechts waar zijn, indien wij uitgaan van de grote eenheid van al het levende en al het zijnde, geboren uit de ene Kracht, die is gemanifesteerd in ons als onbelangrijke delen. Slechts indien wij daarin leven en bewust alles erkennen als deel daarvan, zullen wij naar ik ineen mogen spreken over een aanpassing aan de tijd. En zouden wij beter doen te zeggen, dat wij leren een nieuw deel van het geheel zijnde dat ook in ons wezen is te erkennen en zo onszelf zuiverder hervindend als deel der Oneindigheid.

Nu, vrienden, uit de onvolkomenheid van mijn woorden is misschien nog niet volledig gebleken wat ik eigenlijk wilde zeggen, naar ik heb geen betere. Sta mij dus toe om te eindigen.

Ik dank u allen zeer voor uw vriendelijk en gunstig gehoor en ik hoop, dat dat, wat wij gemeen hebben, de eenheid die wij zijn in het grote, iets van mijn beleven en denken heeft doen weerkaatsen in uw wezen.

Dat uw dag een gezegende moge zijn,

VOLDAANHEID

Wanneer de Eeuwige spreekt en ik luister en in Hem gedelgd wordt mijn streven en schuld; wanneer ik van Zijn wezen vervuld mijzelf erken en weet; Ik ben deel van het kosmisch bestaan, dan is geen eis meer en geen vraag in mij; dan ben ik voldaan.

Wanneer ik bid met luide kreten tot God en roep in d'eeuwige echo der oneindigheid, dan ben ik er slechts.

Wanneer ik uit mijzelf eis en wijs op het onrecht mij toch steeds door alle dingen aangedaan, dan kan ik in mijzelf en uit mijzelf het leven niet verstaan, dan ben ik strijd en nijd en haat.

Maar als mijn wezen zwijgzaam stil de eeuwige krachten ondergaat en voegt zijn wil naar eeuwige besluiten, nog niet erkend en toch in gang van jaren vaag ervaren, dan klinkt van uit mijn wezen steeds weer hetzelfde woord, het scheppend woord, dat eerste akkoord uit het ongekende voortgekomen om hier te scheppen alle tijd en dromen.

En ziet, keer ik tot het woord van het begin, zo sterft mij alle waan en leed en onrecht. Ik vergeet al, wat maar tijdelijk is. Ik ben het eeuwige| voldaan.

En zoek ik uit mijzelf en 't leven of uit de gang van werkelijkheid een teken voor het eeuwig streven of van de God, Die mij geleidt of het inzicht in de geest aan mij gegeven, ik zeg; Ik ben het zelve.

Ik zal nimmer meer volstaan. Ik moet meer zijn, streven en leven en altijd verdergaan. En nooit wordt mij gegeven einde van de waan, dat ik vervullen moet het Al.

Maar kan ik 't Al aanvaarden, zo zal in mij ontstaan het begrip van goddelijke waarden, die spreken in mijn geest. Dan kan ik alle lot aanvaarden en onbevreesd gaan door 't duister en het licht. Want in mij is een scheppingskracht; een wil, die het leven richt tot alles is volbracht.

Kan ik zó met mijn Schepper gaan, het leven kent geen vragen meer. Ik ken vrede en ben voldaan.

Ik geloof wel, dat ik daarmee heb uitgedrukt wat voldaanheid eigenlijk is. Niet alleen; ik ben tevreden. Maar: ik heb vrede met mijzelf, mijn lot en mijn wezen, omdat ik het erken als een

Orde der Verdraagzamen

deel van het Hogere en zeker weet dat het zijn doel bereikt, dank zij de Kracht, die het heeft voortgebracht en zal geleiden tot alle dingen vervuld zijn.

Ja, vrienden, wat zal ik daarover nog meer zeggen? Me dunkt, het is mooi geweest vanmorgen. Te veel woorden zouden misschien meer bederven. Daarom alleen nog maar allemaal een prettige zondag, een gelukkige zondag, een gezegende zondag en wat mij betreft allemaal natuurlijk de gebruikelijke groet, goeden middag.